

Posudek vedoucího bakalářské práce Dominika Raška BOJOVÁ UMĚNÍ JAKO SPORTOVNÍ AKTIVITA VE VOLNÉM ČASE

Student přistupoval k bakalářské práci velmi zodpovědně, pravidelně ji konzultoval a respektoval většinu mých připomínek. Vznikla tak práce, se kterou jsem jako vedoucí až na drobné výhrady (viz dále) spokojen. Zvláště bych vyzdvihl, že se autorovi podařilo udržet u různých typů bojového umění jednotnou strukturu kapitol, což významně umožňuje porovnat jednotlivá bojová umění mezi sebou, ať už jde o původ, základní techniky, stupně či styly, ale především jejich kultivační potenciál, který autor vystihuje pojmem „morální stránka“. Cením si také toho, že práce nemá jen faktograficky popisný charakter, ale zejména v kapitolách 8 („Porovnání bojových umění“) a 9 („Pedagogické aspekty bojových umění“) autor prokazuje schopnost komparace a zobecnění. V následujících bodech shrnuji možné připomínky:

- V oddílech věnujících se historickému, kulturnímu a náboženskému kontextu bojových umění je patrné, že autor vychází výhradně z literatury sportovního charakteru, kde bývají údaje často přinejmenším nepřesné. Tak např. čchanový buddhismus je zde řazen do hínajánového buddhismu (z důvodu důrazu této školy na vlastní meditační úsilí), ačkoli ve skutečnosti patří do buddhismu mahajánového (s. 14). Kritická korekce těchto částí textu by však obnášela důkladnější obeznámení se s literaturou z oblasti historie a religionistiky zemí východní Asie, což by vzhledem k aplikovanému a pedagogickému zaměření práce byl exkurz do zcela jiných oblastí. Tím jsem nechtěl studenta zaměstnávat a odvádět od tématu a na tuto faktografickou stránku jsem nekladal důraz.
- Na druhou stranu musím přiznat, že bych si představoval o něco širší zdrojovou základnu týkající se jednotlivých typů bojových umění. Využívaných zdrojů je zde pro účel bakalářské práce sice dostatek, ale určitě by jich mohlo být více.
- V Úvodu autor slibuje, že vymezí pojem bojová umění a objasní rozdíl mezi bojovým uměním, bojovým sportem a sebeobranou (s. 6), to se však v následující kapitole 1 („Vymezení pojmu bojová umění“) zcela nenaplní. Navrhuji proto, aby se student nad touto terminologickou otázkou o něco důkladněji zamyslel a v rámci obhajoby přiblížil nejednoznačnosti a problémy, které se s přesnějším vymezením těchto pojmů pojí. Nelze např. bojové umění oproti bojovému sportu či sebeobraně považovat za specifické tím, že je v něm důležitá právě ona morální stránka a etická kultivace?
- Na druhou stranu u posledního typu brazilského bojového sportu Capoeira původem z Afriky (s. 31-35) podkapitola s názvem „Morální stránka“ chybí, protože v něm zřejmě není obsažená a není ani důležitá. Naopak tu najdeme důraz na hudební a taneční prvky. Je tedy už jen z toho důvodu Capoeira bojovým uměním?

Přes tyto výhrady a dílčí nejasnosti považuji bakalářskou práci Dominika Rašky za pečlivě, zodpovědně zpracovanou a z hlediska oboru pedagogiky volného času za podnětnou, proto ji doporučuji k obhájení a navrhuji známku **výborně**.

5. května 2023 v Českých Budějovicích

PhDr. Vít Erban, Ph.D.
Katedra filosofie a religionistiky
TF JU v Českých Budějovicích